

ת"פ 3962/11 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 19-11-3962 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אבי בוזו

ב"כ הנאשם: עו"ד קאוזם כיאן

גמר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות בעבירות תקופת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והזק לרכוש בمزיד. בהכרעת הדיון נקבע כי ביום 22.12.18 התגלו ויכוח מילולי בין הנאשם ורعيיתו אשר שהו באוטה עת בבית הוריו של הנאשם. במהלך הויוכוך הנאשם סטר לבת הזוג בפניה וכן שבר חלון ותנור חימום בחדר שבו שהו. כתוצאה מעשי של הנאשם נגרמה לרعيיתו חבלה בדמות שטף דם בחלק הפנימי של שפתה התחתונה. במסגרת הכרעת הדיון זוכה הנאשם מעבירה אiomים שיועסה לו בכתב האישום.

2. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל לשמוונה- עשר חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזר על הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל ומסר מוותנה. ב"כ המאשימה, שתמן את טיעוני בפסקה, הדגישה את הערכיהם המוגנים באמצעות העבירות, את העובדה שהנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו ואת האופן שבו נוהלה שמייעת הראיות, בדגש על הזמנתה לעודות של בתו הקטינה של הנאשם. עוד הדגישה העובדה שהנאשם אינו מביע חרטה על המעשים ואינו מבין את הפסול שבהם, ונטען כי עדין האופי הם בעלי עניין ועל כן אין להת משקל לדבריהם.

3. מטעם ההגנה העידו אשת הנאשם ואחותו עדות אופי. אשת הנאשם טענה כי יחסיה עם הנאשם מצוינים, שבה והכחישה כי הוא תקף אותה אי פעם, ואף לא באירוע שבינו הוא הורשע, ותיארה כי הם חיים חיים טובים ביחד, וכי הייתה מازן ומתמיד.

אחותו של הנאשם טענה כי רוב הזמן היא מתגוררת עם הנאשם ואחותו וכי מערכת היחסים בין בני הזוג היא טובה והיא

עמוד 1

מעולם לא הייתה עדהairaע או התנהגות חריגה של הנאשם לפני אשתו.

4. ב"כ הנאשם ביקש לגזר על הנאשם ענישה צופת פנוי עתיד בלבד, הדגיש כי הנאשם אשתו נושאים מזה כמשמעותה שניים, כי הם מוסיפים לחוית יחד צוג וטען כי מעולם לאairaע ביניהם אירע אלימות. ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שבחר לניהל הכוחות, מה גם שזכה מאותה העבירות שייחסו לו בכתב האישום, וכן ביקש להתחשב בעובדה שאשתו חזרה בה מהטלונה. טען כי גזרת עונש מסרר בפועל תפגע במרקם החיים המשפחתי ותדביק אותו קלון על מצחה של אשתו הניגש, אשר תיתפס בעיני החברה והמשפחה כמו שבמעשיה גרמה למסטרו של הנאשם. ב"כ הנאשם הודיע כי הנאשם מסרב לכל עונש של מסרר בעבודות שירות או שירות לתועלת הציבור.

5. הנאשם בדבריו האחרון אמר כי שבר את חלון הבית ביום האירע בשל הצער שבו היה נתון עקב מות אחיו. הנאשם אמר כי הוא מבקש להמשיך את חייו בנחת עם אשתו ולידיו וביקש להימנע מהרס ביתו.

מתחם העונש הולם

6. עבירות אלימות נועדו להגן על שלמות הגוף ועל תחומי הביטחון האישי של אדם, בפרט בתחום ביתו שאמור לשמש לו מקום בטוח, מקור של תמיכה ומשענת. מעשי אלימות של אדם כלפי בنته זוגו, פוגעים לא רק בשלמות הגוף ובתחום הביטחון האישי, אלא פוגעים גם בכבודה של האישה, בשלומה הנפשי, במעמדה במשפחה ובחברה ומביצים ומשפilibים אותה. ביזוי והשפלה אלה חמורים במיוחד כשמדבר בبني זוג המשתייכים לחברה מסורתית, שבה מעמדה של אישה ממילא אינה משתווה לזו של גבר.

7. הערך המוגן באמצעות עבירת ההיזק בזדון הוא שמירה על רכשו של אדם והגנה על זכות הקניין.

8. העבירות שביצע הנאשם לא תוכנו מראש, אלא היו תולדה של ויכוח שהתעורר בין לבן אשתו. לנוכח גרסאותיהם הסותרות של הנאשם ואשתו בבית המשפט ובמשפטה קשה לקבוע מה היה הגורם ליווכח, ואניך לזקוטה הנאשם כי במלחכו גם אשתו השמיעה באוזניו אמרות לא נעימות. מובן שבקר אין כדי להצדיק בשום דרך מעשה אלימות כלפי האישה או כלפי רכוש.

9. מעשה האלימות שבו נקט הנאשם אינו ברף החמור, ואין בו כדי לגרום סכנה לפגיעה חמורה בגוף. הגם שנגנרגמה בעקבותיו חבלה לאשת הנאשם, מדובר בחבלה קלה, שסביר להניח כי חלה זה מכבר. עם זאת מעשה זה, שנעשה כאשר ילדיהם של בני הזוג שהו בקרבת מקום, בבית שבו נচחו גם הוריו של הנאשם ובסביבתו נחחו גם אנשים זרים רבים, היה בו כדי להשဖיל את אשתו ולבזותה. נקל לתאר את תחומי חוסר האונים, הפחד והבושה שהוא מנת חלקה של הרעה כשחשה את נחת זרווע של הנאשם על פניה שוב ושוב ללא מושיע ולא יכולה להתגונן מפניו.

10. גם הפגיעה ברכוש לא הייתה מתוכננת, נעשתה מתוך סערת הרגשות והעצבנות שבهن היה נתון הנאשם, ושווין של הרכוש שנפגע אינו רב. עם זאת, בעצם הפגיעה ברכוש כשהיא נלוותה למעשי אלימות כלפי הגוף היה כדי להעצים

את החרדה והפגיעה בתחושים הביטחוני האיש שלהן גרמו מעשו של הנאשם.

11. עיון בפסקה מלמד כי הענישה בגין עבירות תקיפה בת זוג היא מגוננת, החל מעונשים שאינם כוללים מאסר בפועל ועד למספר חדשני מאסר בפועל. ראו למשל רע"פ 21/4052 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 15.6.21); רע"פ 19/1884 **שמרי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 14.03.2019); רע"פ 7575/13 **אינדליךאו נגד מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 07.11.2013); רע"פ 11/15 **פלוני' מדינתישראל** (פורסם בנובו 20.11.15); רע"פ 3077/16 **פלוני' מדינתישראל** (פורסם בנובו (2.5.16); רע"פ 5986/09 **אבותהדר נ' מדינתישראל** (פורסם בנובו 12.12.18); עפ"ג (י-ט) 46073-02-18 **אלקרמן' מדינתישראל** (פורסם בנובו 23.7.09); עפ"ג (ב"ש) 35613-08-11 **פבריקנטן' מדינתישראל** (פורסם בנובו 21.1.18); עפ"ג (מרכז) 3230-03-11 **מדינתישראלן' אוזטורק** (פורסם בנובו 4.7.12); עפ"ג 26077-04-11 **יבנקו' מדינתישראל** (פורסם בנובו 20.6.11); ת"פ (ק"ג) 47537-06-17 **מדינת ישראל נגד בן שבת** (פורסם בנובו, 07.11.2018).

12. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש הולם את מעשו של הנאשם הוא בין שירות לთועלת הציבור בהיקף נרחב למספר חדשני מאסר בפועל, לצד מאסר מוותנה, ובמקרים המתאים גם פיצוי לנפגעתה העבירה.

העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם בן 39 ולוחבותו הרשעה קודמת לשנת 2007 בעבירות רכוש. אולם, בהתאם להוראות סעיפים 14 ו- 5(א) יחד עם פריט י' לתוספת הראונה לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, בית המשפט הגוזר את דין של הנאשם רשאי להיחשף להרשעות קודמות שהתיישנו, ואולם בנסיבות דנן משקלה של הרשעה זו זניח הן בשל חלוף הזמן, הן בשל העובדה שמדובר בהרשעה בעבירות שאין ממן העניין.

14. מובן כי אין מקום לזקוף לחובת הנאשם שעובדת שעמד על כך שתובאה ראיות להוכחת אשmeno, ואולם מובן גם כי הוא אינו זכאי ליהנות מההקלות שלהן זוכה מי שמקבל אחריות על מעשו. לקבלת אחריות יש משמעות בהיבט של הכרה בפסול שבמיעשים, המציגים את החשש כי הם יחוירו על עצםם.

15. הדברים מקבלים חשיבות מיוחדת בנסיבות דנן שבו הנאשם רעיטתו מוסיפים להיות צוג והחשש שהמעשיים ייחזו על עצםם שריר וקפים ומחייב מתן משקל לשיקולי הרטעה אישית. בהקשר זה לא מצאתי לתת משקל לעדות של עדות האופי בדבר טיב יחסינו של הנאשם עם אשמו, הן בשל כך שמדובר בעדות שאין אובייקטיביות, הן לנוכח ההתרששות מעמדתה של אשתו של הנאשם כפי שבאה לביטוי בהכרעת הדין.

16. בנוסף אין מקום להטעם מן האופן שבו ניהול הנאשם את הגנתו, ובפרט את העבודה שהזמן לעדות את בתו הקטינה תוך שהציג אותה במצב בלתי אפשרי שבו נאלצה למסור בבית המשפט עדות שאינה אמת לאמתיה. על התנהלות עדותה של התביעה של הבהיר עמדתי בפסקה 20 להכרעת הדין, ולהתנהלותו של הנאשם בעניין זה יש, ללא ספק, השפעה

על בתו, על התחששות הקשות והלבטים שווודאי ליוו אותה טרם ובמהלך עדותה ועל החשש למעמדה בתור המשפטה.

17. משעה שהנאשם כופר כי החלטת מוחלטת בנסיבות שביהם הורשע, אינו מקבל עליהם אחריות ואינו רואה את הפסול שביהם, מובן כי הוא אינו נוטל כל חלק בהליך טיפולו ואף אינו רואה צורך בטיפול שכן כלל אינו מכיר בעינייתו שבהתנהגותו.

18. לנוכח האמור לעיל, יש לגוזר על הנאשם עונש המצרי בחלוקתו האמצעי- תחתון של מתחם העונש ההולם. אודה שסבירתי כי העונש המתאים לנאשם הוא מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, ואולם משעה שהנאשם גילה את דעתו כי הוא מסרב לעונש זה, אין מנوس מגוזר עליו מאסר בפועל.

19. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל. הנאשםิตאמ כニיטולמאסר עמענפאבחוומינישירותבטי הסורה: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 08-9787377 או 08-9787336 עד השעה 09:00 כל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצויו עונשו ביום 12.9.21 עד השעה 0:00 במתќן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. שישה חודשים מאסר על תנאי לפחות שלוש שנים מיום שחררו ממאסר שלא עבר עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי לפחות שלוש שנים מיום שחררו ממאסר שלא עבר עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עוון או עבירה של הייזק במידה לרכוש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז تموز תשפ"א, 06 יולי 2021, בנסיבות הצדדים.